

2314

2314

Yours Deb. 100. da
Purifam

*West Park
Walla Walla*

COMPENDIUM
totius Philosophiae
elaboratum a R. P.
Sapientissimo M. Jacobo
Lopes e Societate Iesu,
Anno Domini
M.DCXIII.

Openidiv
Bingotolli Bantol
c. P. A. amfisod
apiculitudo capo
Lobogatia
Dolomiti
MDCCXIII:

P. 1. A. fol. 1. a.

ANACEPHALAESES
Operis Conimb. in Physic. Artis.

Præludio.

Anaccephaloesem opus Conimb. in 8. Phys. lib. uerbi p:
cibus exorto aggredior. Inuitat⁹ qđ at n̄ inuity ut,
ne difficultate⁹ qm si in facilim⁹ r̄b⁹ pericitati⁹ ille q:
est inuity motit⁹, p̄fīm uelare. Ut n̄ op̄t. D. Amoros.
s⁹ lib. 5. de op̄t. q̄nti. Dīg. Cap. 18. ast Nit⁹ tam fa:
cile qm h̄iat difficultate⁹ qđ facias inuity. Laboriose
plāne n̄ metas uias. It⁹ in isto bramite inedire. Cete:
rum si uelbas ducatum p̄b̄eat p̄icundum. Igit⁹
uestaran ut reg⁹ uelbatem compendiariam Ph:
losophie uiam habens arripio, qm breviss. p̄o:
tero confidēdam: 2 in uos p̄ longas uerbos.
rum ambagis patior moram d̄faterem⁹ id
eloquaſt̄ tenueris depositis, sūdi:
Minut⁹ Ph̄am dōcim⁹ a conimbr:
inculcatam uobis tradam. Ita t̄
ut antīq̄ illa ad notare n̄ des:
nā. In h̄oto op̄e t̄q̄ solas q:
difficultatem instaſt̄.
Totas uobis lustra das
orulj⁹ remitt⁹.
detiq̄ t̄q̄, q̄nd
in finito: tande:
q̄nd de inceptione
et deſcriptione, se
liq̄s p̄ breves q:
trunculas explanabo, et ad unq̄ euig⁹ uale⁹, arja soluta
calij⁹ cithara, ex q̄q̄ solui point⁹, consecutabor. Q̄r̄ia in
dei mari⁹ q̄ tāmo, se deuotissim⁹ Virginis lōcom⁹ fortunatae
adant.

Liber Primus, Phys.

Capvt, i^m. f.

Quarstio i^a

An pfecta cūvīs q̄ rei cognitio oīvīm
cav̄sār̄v̄ īfligīs depositat; A

*Qta 1: A demonstrativa, et definita et cognitio cari paccior istud.
Utiam regnat? B. neq^o. somnus de cognitiis definitiis regi:
sensim declarati de demonstrativa et priori procedente. Tunc
accepit illa d^r a q^o se n^o penderit effici. Et resolutio q^o teste
Dho, ut se res p^o sit ad e^t illa se sit ad cognitio, Ita nulla est
penderit in e^t a iis paccior, So nec in cognoscer.*

Ha 2a. Et ad definitum cognitum ab absolute perfectam esse
gabi, sufficiat enim cum in natura perceptio in ad demonstrativis
nam non ab absolute perfectam, sed extensam. Propterea ob 2o
perit, quod cognitio definitiva est sic non cognitio. sed sic non est, ac
sunt in natura sicut: hoc est. Ob 2b. quod cognitio univocativa
est in cognoscendo cum inveniatur res est sed res est in obiectis extensis.
Exposito. Unde ergo inde id extensum ponunt in defini- n. ex 2o
Et defini illas propter deponit. Ita quod aliis sunt tunc in definiti-
tione sicut ut per inveniatur nec sicut prima perfecta cognoscitur propter
et cognoscitur in extensum, non in internis cognoscatur epistola per- fecta de genit. 7

Hinc illius nos p̄t̄ demonstrare q̄ iōq̄ ex tērnat, effūnto q̄
nem & ext̄ctas, alijs in uniuersitatis Physicis h̄c. Vg. & h̄c in sc̄iencē magnū
calor. Tunc et̄ h̄q̄. nec p̄m̄ p̄lētā ex tērnām. Vg. & s̄p̄a p̄t̄ et̄ or-
atūres & idēas dīnīs sp̄culat̄t̄. Q̄ndū dīcūm̄ nos p̄t̄ demonstrare, n̄
legimus dedi monſtrat̄la p̄nixiē ſup̄ta ſtat̄ Aretōi, ſuū negōi, d̄ ſup̄ta mat̄h̄.

*Ita 3a. & cognitio definitiva in certo sic generat
ficta, sola carium innaturam q' ad ejusmodi viam attinente f
ceptione contenta sit: Demonstrativa uero est exterius y'q' sic
exponit*

ex poscat? Propterea hoc quod alioq[ue] artificia unius sive cog-
nitioni extra operam suam usq[ue] ad in aliis viis
et rumpere v[er]o ut p[ro]sternat cognitionem p[re]ficiam hois ince-
nere. Propterea non possit cognoscere p[re]stille nisi q[ui]d ad p[re]f-
ferat ad metap[he]rismum.

Item q[uod] cognitio comprehensiva regi n[on] solum p[re]cepti-
onem rationis q[uod] causari potest efficiunt p[re]dictorum
et p[re]fectio[n]em q[uod] nati q[uod] p[ro]pria continenti est agitur. Propterea
ad cognitionem comprehensivam q[uod] regi cognoscendi q[ui]nta est secunda
cognoscibilis, id est q[ui]libet actus cognoscibilis est p[ro]prioq[ue] regi:
interventus.

Nec tamen ad comprehensionem a regi cognoscendo efficitur
cum q[uod] continetur in p[ro]pria substantiali q[uod] hoc n[on] potest h[ab]ere
alibi natu: nec utram regi cognoscendo individualium q[uod]:
dem regi q[uod] haec n[on] cadunt sub se[me]m, nec arguantur deinde
p[ro]prietatem in ea.

Colligimus 1º rem creatam p[ro]prio comprehendere ab intu-
tione q[uod] ad hoc sufficiunt p[ro]priae q[ui]nta cognoscibilis et
ab intuitione, q[uod] a solidi duum p[re]dictiori modo eandem
rem comprehendere regi in ipsam rem de maiori cognoscibili
ad eo ab extintis.

Colligimus 2º. M[od]o i[us] p[ro]prio q[ui] prendi ab intentione:
acto ad hoc sufficit cognoscere factum, q[uod] nisi p[ro]prio
ipsius intellectu hoc reum status q[uod] sic sunt finiti.
Actus n[on] sumatur p[re]dictus ad infinitum factum, q[uod] absolute potest
recipere r[ati]onem comprehendendi n[on] in ita itate vel comprehendibili
ut d[omi]n[u]s, q[uod] hoc n[on] est signatum ut comprehendendi potest. Eodem
modo philosophia de dignitate in ordine ad fieri in q[ui]d si:
vnde p[ro]prio.

Colligimus 3º in opere falsa actus ad cognitionem
hominis a regi cognoscim infinitorum degenerum Bucephali
q[uod] his q[uod] sententia p[ro]prio sunt q[uod] ne subordinati ad op[er]em
hominis n[on] comprehenduntur a regi cognitione carum p[re]dictorum
ordinatarum. Colligimus ultimo n[on] ex eo Theologos offerere
accidit Christi domini cognoscere effectus singulus q[uod] alicui
res ad comprehendendis comprehendibilius regi logmure id alias multo
notabiliori.

Quæstio 2^a
Q. nam sīt nobis notiora cognitio
distincta.

Q. 1^a duplex sit cognitio dicta, et quæsa? Et si duplex, ab ea quæstio
daturam aliam. Q. 2^a postea quæsa est cognitio distincta cognitio,
et actualis quædocto. actualis, et postea, quædocto. cognitio con-
fusa est. Ita ut, 2^a constat proximis cognitis apprehensionib; quod me-
rebitur in actuali et postea. 2^a autem dicta postea quædicta non uni-
versaliter in inferius. Ita actuali quædicta quædictum Physicū, seu Me-
thaphysicū in primis. Et cognitio.

Q. 2^a i. pacto cognitio confusa ex dicto se habent adiuncti? Ex cognitio
confusa dicto quædicta confusa est medium in generatione et suum dictum. Diffe-
runt itera cognitio dicto actualis est iustitia in genere quæsa. ita dictum dicitur
in illa quæsa ut considerati potest. At quæsa actualis ut dictum actuali est neg-
lectus ut quæsa postea in dicto postea, ut in dicto dictum est
est, ut quæsa scimus habeat unitatem hoc est recte. Non cogitatio huiusmodi suam
est confusa, ex pte pte dicto resurgit intell. indicare haec haec et haec
potest, non est hoc sic ut huiusmodi. 2^a de actu sine et de actu prius quædicto.

Q. 3^a cognitio distinctas uno simili actu hinc possit? Et
dictum dicitur. aff. 1^a quædicta unico actu potest per sonum, intell. dicto apud
aff. 2^a intell. unico actu distincte cognoscit in hoc actu et ratione.
Sonale. Hanc colligitur cognitio prius huiusmodi actu ut si ergo uno et pli-
tore recte cognoscatur.

Q. 4^a Ut genera summa et ens cognitio possit cognitio
confusa actuali. Et aff. 2^a quædicta ut hæc haec est pte cogni-
tio, non cognoscantur sufficiunt. Et haec est pte. Met. Hanc
autem cognitio possit ad hæc distincte alteri dicti.

* Q. 5^a Et cognitio distinctas actuali magis unita notiora
notiora sunt, quam minus unita: Et distinctas potest hæc minus unita
non notiora quam magis unita. Et aff. 2^a ut in pte
similiter et ea notiora sunt notiora quæ hæc gaudiora conser-
vanda. Id ita se habent magis unita quæ cognitio distincta
actuali: ita et minus unita quæ cognitio distincta potest hæc
ut considerati patet. Et intell.

Hinc obiecto non haec et nihil n' ei sufficiunt
alioz in via in hoc significari, hoc est in gloriam gaudium p'sub'ib',
hoc t' n' reg' ex eo qd' ins' haec et leon' denti infinita spes p'ntab',
qg' itaq' h'c' sit notior, q'c' h'c' n' refunderent sulas f'
f'ctiones in haec q' illo n' subordinaretur. Tunc quia spes,
tum se excedunt, q' habent proportionem arithmeticam nec
sunt veluti numeri, id q'c' figurae ins' quas infinitas zo:
tunda e' notior.

Obiecto 2° ad cognitio' distam actuali' inferius
n' regni nostram diffidem ex ist' q' ab op'cio' (Pars q' c' aliquam), et
cu' in ita illo dist' spes, n' p'ntat ad op'cio' aliq'q' in:
ferioris deitate accepti, fit ut ad illo dist' cognitio' minime
exiguntur ex ist' ratione.

Obiecto 3° q'ando dicimus superiora cognoscere dista:
actuali' e' notiora et idem n' regni ad cognitio' inferi:
orum log' p'rum ad confundendam p' felicissimam desiderium q'c'q'
inferioris.

Obiecto 4° eas q' ins' mai' et min' uirtutis notiora
n'ri et priora. P' p'fultio' sunt n' posse e' notiora cognos:
endi dist' actuali' q'c', ist' man' uirtutis a'gen' h'c'nt gla:
re q'c' cognoscendas.

Qvæstio 3as

Sint ne max' u'rlia notiora nobis
cognitio' confess' actuali'.

Obiecto 1°: q' si n' sit, qd' impedimentu' inferat id, qd' ex i'c' 53
e' nostro iusta' c' conceptu', sit q'c' infima? B' eff' 1° illa
c' interior sensib', q'c' nro' ex ist' resp' n' sit au'g'p'z'.
2°: q'c' id natu' n' impedimentu' adiunt c' notiorissimum quem possunt
eff'ire: Id tales sunt? q' ad i'c' a'c' illa' int'g'randi co'cursum.
3°: q'c' p'fundent notiorissimum conceptu', q'c' e' spes infinita, cu' re:
spondet ratio p' tentatio'. B' autoritate ist'q' multas in longo'

¶ 2. Hic amouans et ingrediens magis utraq; pugnare
naturam non gravat, quia nescit utrasque? Et hanc est ipsa experientia, unde ob-
iectum ex parte debita voluntatis occurrit, pugnare conatur, sed non audi-
tus est pugna, quia pugna pugna subiecta ipsa contenetur, quia ipse
in primis ista est huiusmodi.

Motus 1. n. e. eandem ratione de fine cognitionis aliisque na-
turam, ac de fine cognitionis ipse insimile. Unde pugna est ut 29 com-
pugnat ut est, 39 dicitur esse. Ita ex illis non ad ceteros:
memoriam in illis magis extiterit. At usque memoriam ita regatur in rebus.

Motus 2. Secundum est pugna, quae remotione loci suorum
primorum, reficeret adhuc deinde videtur singula et pugna effluxit. Hoc
hoc album regnum est pugna videtur pugna in illis pugnare alii ut
sunt clerici, qui pugnare solent pugnare, et pugnare nonas, et
nobilior, ex preliorum reguntur imagine.

Vnde pugna 2. i. cognitum et nobilitatem n. e. dicitur, ne
remus nostrum impinguem regunt ad nostrum pugnare. Vnde cognitio en-
tis pugna ad nostrum ipse confirmatur.

Pugna 3. Ex illo magis non pugna copiabilis, quia inferius
magis, ac in domum cam, non est pugnare, et ut pugna ratione cognoscatur,
est inferius cognitio ut pugna et in ore facit hoc?

Pugna 3. Iam nostrum pugna n. e. ad est, et non ha-
bitus in intellectu solum abstracto continetur, sed et pugna actione
gutti, et n. e. ad est, et non ha-abstracto intellectu id est pugna.
Est enim solum ad est. Vnde non pugna est ut in intellectu ratione sit Enthys.

Pugna 4. Primum illud impossibile est id si est et non
sicut cognitum complexum, sed hoc pugna copiabilis, et dicitur
primum et nobilitatem pugnare ut nobilitate, et velut pugna nobilitate.

Pugna 5. In omnino singula pugna et longiori distinguitur pug-
natio, et acutum sum moneantur. Quod accutus moneat quod acutus est
semper magis solum participat. Horum autem singula est pugna, dignitatis
pugna facilis, et videlicet ad sui nostrum, minus ex parte imaginis de-
pugnat. Pugna 6. Iudo dicitur nam in primis est cognitum

n. e. comparare nostrum infirmans, quia est pugna pugnare pugnare. Vnde it
est solum actualis est. Vnde pugna est ut pugna copiabilis pugna, et non ha-
bitus in pugna. Pugna 7. ex eo quod est ille magis virtus pugnare
in se pugna obtemperare nolle pugnare, pugna et nobilitas cognitio pug-
nare solum, et non confusa, de quo est nobilitas solum.

Qvæstio 4^a

Sif ne singlē l^o cognitū à nro intell.

Ann.

Pr. L^m cognitū à nro in thā c^o singlē, 1° qm^a c^o cognitū à sensib^o c^o nra:
gutore: dō in thā hoc statu cognitū à sensib^o mutat^o: qd 1° cog-
noscit singlē: 2°. Causa natūrā impedita adit utibilissima quem p^o
affum: dō sp̄s intelligib^o et in thā ita se hinc: cognoscunt no-
bilissimā conceptū qd c^o singlē ut p^o pfectio^o et uirt^o.

Oblig^e 1° n^o operari ut in thā p^o intelligat dō qd sp̄s
intelligib^o primario representat; dō dō ad qd m^o exultat^o. Va-
lt sp̄s intelligib^o primario representat^o rem eam, in thā n^o illa.
dō singlē ad qd cognoscendā m^o à phantasmate excitat^o, cog-
noscit.

Oblig^e 2°. man ex p^o dō n^o impedit cognitū cōmo-
dum innare qd singlē à nro singlē, à qd nro cognitū cōtahit.

Oblig^e 3° pueros n^o in uero p^o omnes uirios
barus appelleret, qd locū partis ratiō 1° conseruant 1° qm^a imp-
fide et qd sp̄s umbram illa singlā sub uaga cōmūcē p^o cōpunct,
ne ob nimium humori alibi ui discernendi possent.

Oblig^e 4°. dō in thā c^o singlē dō in
uile qd illa sp̄s uile cognoscere n^o alijs possum.

Oblig^e 5°. Autem n^o intellectu singlē cognosci-
posteriū qd uile qd ago affuit singlē cognitū reflexo d^o
ratiō uolubile indicat^o cognoscit^o hoc c^o in thā infla-
tione u ad phantasmam ut cognoscit singlē ad cuij cognitū
et phantasmate excitat^o.

Qvæstio 5^a

Et singlē sublīx an accēctis à nobis 1° intelligat?

By singlē, à nobis 1° cognitū, c^o singlē sensible detinatum,

Lib. 1, Arist. Phys.

3 subiecto (nigra) fricta (gobletu) id accedit (adrete) in tactu. In tactu subiecti impedimentum est. Sed quod intus id est tactu id sensus et cognitio non erit; id sensus et cognitio singula sensibile determinata concreta et subiecto id accedit. Se intencionis. Sed min. quod hoc sit singula mittit spem in sensu quod subiectum et mittat in sensu suorum ministeriis. Hoc agit affectum et agit: quo intentio? Dic se utrum frictus spectabilis quod accedit in concreto concernit subiectum, et si in-
tuitus et implicitus et percepitur?

Alleges 1. accedit et cognoscitur posteriori quam subiectum cognoscatur nisi loquimus de cognoscere perfectissima via abscultationis? non de cognoscere via invenctionis et diffusa, hanc non potius cognoscitur?

Alleges 2. cogitationem, si datur prius cognoscere eiusquam quam subiectum, quod hanc si illam cognoscit, et nisi arguendo cognoscit.

Alleges 3. a geste homini prius ac magis prius ei ait prius: etiam affectu quam ipsa via ubi est: prius in obtinere prius et magis prius illi est acceditus nunc.

Alleges 4. Vnde Deum et est prius cognitus et nostro intellectu non in illo cetera cognoscere tamquam in re prius cognitus et dici non cognoscendi alia, quibus haec cetera cognoscuntur, quibus participantur amaritatem, et ipsa Deum.

Capvt. 2^m.

Qvæstio. 1^a

Distinguantur ne totu[m] et suis
principiis sit sive p[ro]pt[er]is. an non?

Cursus viatorum perducit gloriam, gloriacionem affam. Medicam op[er]iam inducentem virtutem virtutem omnia excludit aitio 3. Et plenioris autem dicit, ut quod merito si ad hanc alijs mis realis, ut op[er]e cursu virtutem, falso in regrederi quod ad distinem virtutem et regredi mis realis, ut gloriam mis in metu evadatu 3.

A. 1. 11

Asserendū ejus totū virtutē in distingui a pībī nō
rumpit, q̄o nulla mai. dīplō iei necā, et hēc sufficiet.
interventum. Aīs lōo cōlato met̄. latē f. labilitē.

Qvæstio. 2°.

Sit ne materia. 1° ex se dīvi-
dva, et extesa, an n̄?

Respondet Causa aīto 2°: Mān i^{em} nō nō beneficiis ḡnūtib⁹
et extensa et dīvītib⁹, qđ uero? si int̄igat⁹ de ex dītib⁹
et dīvītib⁹ ḡnūtib⁹ hor. n̄. s̄t p̄bāt rōz̄. p̄tita
in eod aīto: n̄ uero? si int̄igat⁹ de ex tentione f. ordine ad h̄tū
et de dīvītib⁹ ab illata p̄f. bānt argū i^o articulo.
q̄ uideri p̄sonunt.

Capvt. 3^m, 4^m

Qvæstio. prima.

V̄ res nātes ad max. et ad mi-
niū defīt̄ sint, nec ne?

Hanc q̄ uem ut in p̄f. q̄ mīst̄ in oratione relingue dī suis cele-
britatē ubiq̄ ouly. cōf. tōtū bāndam.

Capvt. 5^mQvæstio. 1°

V̄ p̄p̄ia recte ab Arte defīt̄ sit an n̄?

Prīa sit q̄ nō ex se, nec ex aliis, id oīa ex ipso sit. la-

lib. 1. Arist. Phys.

parte excludit & elempta, et alia comp̄s, q̄ ex se uicissim. fin
solut. 2^a q̄ sunt ex aliis ut corpora calistica ex mā, et frē.
3^a subiecta separata est ex eis nullum coniunctu nō coalescit.

¶ prius de his q̄ principia sunt 2^a q̄: at q̄ una p̄cipia
nō fit ex alio. q̄ in istitu. 2^a q̄ si p̄cipia sunt ex aliis sunt 2^a p̄cipia.
etq; q̄ oīam nō sunt. 1^a nō p̄cipia, s̄o principata. 3^a q̄ principata
nō sunt ex principatib; hoc ex principiis: q̄ oīa ex p̄cipiis s̄o, su
uniuersitate seu analogia principiū dicem⁹ tract. 1. Met. q̄. Cap. 1.

¶ tñig 1ª parte 1^a. Hic p̄cipia origine habitudine tñi ag
l. habitudine partib; compōntur. q̄n accommodari p̄ciuationi q̄
2^a q̄: q̄ et mā et frē q̄ sunt p̄cip. compōndit.

¶ tñig 2ª hanc q̄, nō dicere fieri ex mā, q̄ nō fit
nisi coniunctu nō coalescit ex p̄cipiis Physicis. Ut ut mā nō fit
q̄ coalescens Met. I. 8^a nō op̄t illi ut iōm̄ constet ex
nō q̄ tñi q̄ p̄cip. M̄ q̄ in cato & data sunt p̄ciatio nō
dicitur ad hanc compōni ex p̄cipiis mā uidelicat. Et frē.

¶ tñig Ultimo de p̄cipiis conuenire p̄cipio in iōi primario.
secundario p̄cipiis singulis, et una accipi partitum ut illigant
unū q̄d q̄ enī nāte fieri ex suis p̄cipiis sine ex singulis p̄cipiis.

Quæstiō, secunda,

¶ 1^a q̄ria s̄int reynalib; p̄cipia, an nō?

1^a q̄ria q̄ sunt reynalib; p̄cipia accipiuntur p̄i 2^a q̄riis principiū ingredi subi
cti, ut q̄d q̄riis sunt. Vñ p̄cipio hanc q̄riis recipiuntur iōfā subiecti, et hys
principiū q̄ sunt duo p̄cipia subiecti p̄cipiis.

¶ Hinc tñig q̄ p̄cipio 1^a q̄ria q̄ sunt generis p̄cipiis
, n̄ sunt q̄ria simple, p̄ciuatione et ingredi subiecti.

¶ tñig 2^a q̄ria, q̄ sunt generis p̄cipia debere ē q̄ria se
tñi, ut frē q̄, et ejus principiū; n̄ ut rōe aliquis p̄cipit, ut ejus ita
q̄rii. q̄t rōe negat q̄ oppositi equo.

¶ tñig Ultimo hanc et principiū in iōi nō q̄riis
in rōe principiū, q̄m frē subiecti et ejus principiū sunt p̄cipia
hanc nō p̄cipit, sed 1^a in rōe generis principiū, nec frē p̄cipit
principiū, cu nō q̄d fit, q̄ abstracta nō sunt, nō iōcta tñi.

Cap. 6.7.

Capit. 6^m. 7°

Qvæstio. Unica.

Sint ne tria pria reç nativum, à n?

Quicquid eorum glauis q̄ dīa unū cū considerant, b̄ q̄ dīa
vñstaxat reç nativum p̄cium in uxore, b̄ q̄ multa p̄cia
partim inq̄tā, partim fītā statuerunt, obseruandū in ista
tria tñ cū p̄ciis generis reç nativum, s̄, m̄s, fēs, et p̄ci-
vatio.

Hoc p̄cia generis sūt Cōsturias, et om̄nīz q̄ zīas. Id
ad hoc oportet ut sint tria, et sufficiat qd̄ tria sint, q̄
int̄lētu. H̄bi m̄s q̄o r̄zis d̄ i. c̄ j̄zis r̄zis ad quem tñ unū
p̄cium d̄ r̄zis d̄ q̄ r̄mpe p̄cias: a tērū tērū ad quem
r̄mpe fēs ḡo p̄cias sunt q̄ zīas. Deinde p̄cias sunt p̄cias
componentes tērū r̄mpe m̄s et fēs. Id p̄cias componentes
negantur ille p̄cias, alios n̄ componerit id deservent: qd̄
n̄ sūt q̄ zīas. H̄c sūt q̄ zīas p̄cias, id q̄ n̄ q̄ zīas. La-
m̄s. ex eo p̄t qd̄ in m̄s et fēs et p̄ciacē h̄c dīas in-
veniāntur: qd̄ in dīas.

¶ T̄lliget 1° p̄cias componētia sūt dīas duo, s̄, m̄s et
fēs: causam efficiētū n̄ uorari p̄cium generis q̄o n̄?

q̄d inclūsum in re generata, n̄q̄ deinstinēto coniugis p̄cium.

¶ T̄lliget 2° fēm̄ abeuntū n̄ d̄ p̄cium generis sūn.
Dīus alijm̄ fēm̄ introducat in m̄s q̄m̄ illa q̄ erat re-
dat dīabili una generis, et tñ n̄ dīabili ibi fēs fūderis.

¶ T̄lliget 3° habilitati n̄ d̄ p̄cium dīabili n̄ numeris
q̄, s̄, n̄ sumis̄ fundamētate Et d̄ ipsa m̄s 1^a, q̄ sumis̄
formati q̄ aptitudine, et tunc inclūdi in p̄ciacione.

¶ T̄lliget Utīmo generis primas partas fūsce n̄ca?
generisq̄, ibi dīa p̄cia generis inclūta fūre.

Capit. 8^m. 9°

Qvæstio, 1^a
Insit ne rebus Physicis materia.

Qta dicit mā i. in reb. Physicis? Qd aff. 1^a ad cū ignis ex
ligno igne generat, lignu^m gerit ex solo, alioq^t est ambi latu^m
q^d fusi. Regit p^{er} eam naturam q^d ignis generatio: sⁱ manet h^e
quid: n^{on} fia ligni; alioq^t darentur due fia ut in ea mā go
manet mā.

Qta 2^a q^d mā fuerit creata a Deo? Qd aff. 2^a
si mā n^{on} fuisset creata, h^e uixit uero, l^e p^{er} generationem, n^{on}
q^d a id p^{er} suum p^{ot}erum. Dij. n^{on} 2^m q^d generatione p^{ro}ducti ex p^{ro}p^{ri}o
subito. sⁱ mā 1^a 1^m subito: sⁱ n^{on} p^{ot}eratur ab alio
p^{ri}ori subito.

Vn^o Ptoles^y mā 1^a n^{on} corrumpi et 2^a alioq^t compari
Physicu^m mater p^{er}iret ex solo et q^d si Deus noua mā n^{on} crederet
sufficiente mā creata nulla daretur diuina genere. Vn^o jido
Portes dixit mā igni seu corru^m intelligend^u l^e q^d De mā
u^m ad p^{ri}u^m o^m, ac si dicaret mā quodammodo desinere du
p^{ri}u^m atletu^m resuiflere jado p^{ri}u^m ex ore: n^{on} q^d t^{er} mā
mā agta i^m illam p^{ar}ce cuiq^t h^e p^{ri}u^m o^m.

Qvæstio, 2^a
Vma apposite defiactr^o, cognoscatur,
appelletr^o?

Qta 1^a q^d mā apposite defiactr^o? Qd aff. Defio mā i^m ex
q^d quam fit, n^{on} accidit; t^{er} p^{re} se, t^{er} q^d i^m subito 1^a. Parte ex u^m
cuit tam efficiens 2^a finalē q^d q^d exemplari d^{icitur} q^d u^m:
im^{per}atōim fit effus. Parte p^{er} se, u^m p^{ri}u^m ex
fit effus. q^d si p^{er} accid. q^d t^{er} p^{ri}u^m accentuati, inest mā.
Parte p^{er} se u^m mā 2^a ex q^d et accid. h^e sunt compa
g^o faci^m: u^m et gen^u ex q^d et d^{icitur} n^{on} fit una p^{er} he
q^d p^{ri}o^m

componit reah, Physica. Parte secunda scilicet qvæst. sub:
statim. Deinde pars tertia omniis clarissimis gratias.
Pars quarta et maius in hys potest sine fini. Et regna
mii et rerum transiunctus ad gloriam: ut una relata in Hebreo
negat nisi p. ordine ad aliud: So nec mii nisi p. ordine ad for-
man.

Dicitur in Pintus hanc operam me cognoscere
potest. Et affl. pao mæ attributa, ut e' pura pao, e' et
soluta et effugientia nostra in hys cognoscere: So cibitu. Nam
hic conceptus est e' distinctus ex operi Cursus quoque aucto-
ri. Et queri e' perfectas et typicas cognoscere tunc qm Phy-
siologia credit, et nisi ex operis et peculiari mæ id
hunc potest.

Qta pars e' mæ nouigata? Et multa ut modi
et artis 3: ab ista appellata maturata, sicut sicut
mio expedit et foret, iijq; genitata vita gerit et fudit
ex parte.

Qvæstio. 3.

Qvo nam pacto sece
heat mæ ad
paoam.

Hanc qm in Venetijs tract. 1. Metr. 1. Cap. 1. pao.

Qvæstio. 4.

Vt mæ frām appetat?

Bt affl. qm Unagressus appetit suam pfectiōnē: ut frāc effec-
tioq; erat mæ: sicut pao appetit frām et autem mæ appetitus
nisi aliud qm appetit mæ et recipiens frām inclinatioq; ab
ipsa mæ et diligenti et in frāc posse ut appetitus comple-
mentum: tū frāc n' habita di appetitus desiderio. Et qm
mæ acta informari pfectissimas frāc. Dicitur. roati, alias

apparet, q[uod] nullaz reiat illis apparet extenuare
Proprietas et similitudinem appetitatemq[ue] est propria et
inclinatio naturae ad maius ut ad suam propriam ut in compunctione
sit: sed et apparet ad ipsa maius.

Quæstiō. 8^a

Q[uod] mā ad compiū natūrā essetia pertinet, an nō.

Q[uod] 1^a mā sit pars esse coniuncti natūrā. Propositio 1^a
Uicomplū natūrā est totū Physicū. Ita totū Physicū constat ex
univariatu ex mā et fīci: sed ex iib[us] constat ex natūrā. 2^a q[uod]
aliquod ab unicū est totū h[oc] Ista p[ro]p[ri]etā d[icitur] ut in incomple-
tu et absolute immorali sit hoc in sua propria ita q[uod]
completu et absolute mortali.

Q[uod] 2^a d[icitur] mā Socratis includatur in Iph[es]ia cuiusd[em] com-
petitio Physicū. Propositio. Propositio q[uod] ita se habet mā singu-
laris ad complū singula ut sit in eo ad complū in eo; sed si
hac i[st]a de Iph[es]ia coniuncti eo illa erit de Iph[es]ia coniuncti singula. V.
G. Socratis. Alioq[ue] nō h[oc]. V.g. 1^m Iph[es]ia et includeret maius
et Socratis maius nō includeret sequentia h[oc]mī. 2^m Iph[es]ia
nō Socratis p[ar]tē. 3^m nō sicut d[icitur] Socrate r[ati]o mā.

Q[uod] 3^a q[uod] mā singula includatur in Iph[es]ia mā in
vnuatu est continuationē. Propositio. t[em]p[or]e alioq[ue] nō est una et
est Socratis. V.g. Iph[es]ia. 2^a q[uod] in resurrectione nō rediret anima
ad aliq[ue] corp[us]. Vixi salvi continuitate in aliq[ue] in animali Iph[es]ia mā nō Iph[es]ia
et statim q[uod] eis q[uod] h[oc] q[uod] d[icitur] in vnuatu dilesiā suauit.

V[er]o: si hec sinistra mā est de Iph[es]ia Socratis, V.g. ma-
tuo Socrate est de Iph[es]ia cadaveris: Ita p[ro]sineret ad Iph[es]iam
duorum corporis. Pro concordia h[oc] mā p[ro]bere ad di-
versa corpora successione, q[uod] magis successione h[oc]mī
informari, q[uod] si est mā d[icitur] corporis h[oc]mī compleat
Ex ordine diuina prudenter in arte resurrectione d[icitur]
tribueri.

Qvæstio. 6.

*E*nemā dīnā virtute absq; oī fr̄
substātiāli cohārere pōit,

Hanc qm. disputata in uenit in nīas Mer. trac. i. de cau-
salitate. q. chap. 5. q. 2

Qvæstio. 7.

Sit ne prīvāo. cns. à n?

*A*ta 1a. q. priuāo frati sumpta sit enī reale an enī
līcī? Dī neutra. Etī q. priuāo ī negāo fr̄ insub-
iecto agto: id negāo nullum u. possit in corpū nīa, nec in
in tū. S. nec enī reale nec rīcī. Est in negāo fieri
enī rīcī, ī tūcī. Dī q. in tūcī accipiunt zōim pōta, hūtī.
*A*ta 2a. q. priuāo frati sumpta sit in rebī se-
lusa spōe in tūcī. Dī affe. Etī q. fr̄ eīus ut priuāo
estē. Pkō versantī uīca id subīm. Hō. Nō subīm in
tempore dī nīa constituto carot fr̄ hīc. Hīc priuāo in.
Dī hoc contiguit sine spōe in tūcī. S. fr̄ hīc priuāo dali
in rebī selusa in tūcī spōe, nī ita hīc hīc alījī ex-
citiam, q. ipsi fr̄ hīc congettūt, m. nī exītia sit qd possiti-
uum, nī est resipi in negāo fr̄ hīc accepta. Dī q. priuāo
exītī se fūnt dī, ī tūcī. Dīcī dīcī ip̄tī subīm, uī suo mō
reīgna conuenit.

*H*inc colligēt q. priuāo in pōtīe inherere subīo
inherere. nī enī pōtīiū: dī ip̄tī priuāo in ī subīo ī
alīo remouet fr̄ hīc, uīq; ī priuāo. Dī et̄ priuāo fr̄ hīc vīa
bonitati, q. hīc bonitati ad laudem q. liglāndī miti
alīeare.

2o priuāo in dīi maleficam, qd hīc alījī
in effutūm, q. pōtī noīce, qd īq; remouet dī ita boni